

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 40. Huic obedire denuo jubetur Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

quam in recusationem obedientiæ: ac Sæcul. XV.
demum hujus restitutio decreta fuit. A. C. 1403.

§. XL.

*Benedicto parere denuo jubetur
Francia.*

Rex Parisios in Idus Majas anno 1403
Concilium convocaverat, consultaturum, quid ad renovandam Ecclesiæ concordiam expediret. Jamque venerant magno numero Præsules, & alia Cleri membra: cum Carolus 28 ejusdem mensis hora tertia vespertina obedientiam iterum Benedicto præstari jussit urgente fratre suo Duce Aureliæ in absentia Præsulum, sed coram Cardinalibus Pictaviensi, ac Salutiano, & quibusdam de Clero Viris horum fautoribus. Post biduum Præsules, cæterique Clerici Lutetiæ versantes accersebantur ad Biturigum Ducem in palatium Turricularum prope portam S. Antonii situm: & ibi coram illo, ac ejus fratre Duce Burgundiæ Cancellarius Galliæ denunciabat Regem obedientiam Benedicto rursus præstitam velle; Ducemque Aureliæ confidere de obtinendis a Benedicto litteris Apostolicis super quibusdam modis reconciliandæ concordiæ. Hos scripto mandatos Cancellarius tenebat manu, petebatque Præsulum de iis sententiam. Nonnulli ajebant se Regis

*Libert.
p. 463.*

Nn 4

impe-

Sæcul. XV.
A. C. 1403.

imperio gesturos morem: alii cum Episcopis suarum provinciarum de illis deliberandi spatium poscebant.

Dum hæc aguntur, affertur subito præceptum Regis, ut Duces protinus ad ipsum veniant in palatium Paulianum. Aderat hora undecima: jamque Rex accingebatur ad conscendendum equum, quo veheretur ad templum Nostræ Dominæ. Huc mox se contulit sequente cum Ducibus magna Præfulum, & Cleri multitudine. Cardinalis Pictaviensis peregit sacrum de Spiritu Sancto; ac Petrus Aillius Episcopus Cameracensis sermonem habens promulgabat decretum Regis; ac Benedicti promissa Duci Aureliæ facta: de quibus postea quinque litteras Apostolicas edidit ad Ecclesiæ concordiam facilem reddendam idoneas.

p. 465.

Eodem die 30 Maji confectæ sunt regię litteræ patentes, quarum summa hæc erat: Ante quinque propemodum annos in Cleri nostri conventu statuta est detrectatio parendi Papæ Benedicto XIII, quia non inierat cessionis viam ad extinctionem schismatis, quam celerius effectura videbatur illa recusatio. Sed ubi ventum est ad executionem, fructus inde speratus non sequebatur. Cogitabamus intrusam (nempe Bonifacium) pariter a suis sectatoribus desertum iri. At contra evenit: ac ille magis, magisque obfir-

obfirmavit animum. Præterea ex Cardinalibus Pictaviensi, & Salutiano, aliisque Viris cognovimus Papam Benedictum consensisse in cessionem ab intruso pertinaciter denegatam. Insuper Cardinales quos res tangit propius, ad obsequium rediisse cernimus.

Ob hæc omnia de sententia nostrorum patruorum, & fratris nostri Ducis Aureliæ, Præsulum, & Universitatum Parisinæ, Aurelianensis, Tolosanæ, Andegavensis, & Cesseroniæ, itidem de consilio multorum regni nostri Procerum, ac Nobilium abrogamus decretum prius; & Papæ Benedicto XIII nostram, ac regni nostri obedientiam veram denuo addicimus, cunctis Prætoribus nostris diserte imperantes, ut voluntatem regiam publice denunciandam curent, ac hujus violatores severe puniant.

§. XLI.

Beneficia conservantur.

Benedictus re comperta volebat statuere de cunctis beneficiis, quæ post negatam obedientiam vacaverant; præsertim de abbacia Dionysiosanensi collata Philippo Viletto. Nec Regi Carolo gratificabatur per legationem oranti, ut factas interea collationes cunctas confirmaret. Ipse Dux Aureliæ tanti æstimatus

N n 5 amicus

Sæcul. XV.
A. C. 1403.

J. Juvon,
p. 154.
Sup. S. II.